

عنوان مقاله:

بررسی معیارهای عملکرد حرکتی به منظور ارزیابی عصب شناختی آسیب ورزشی ضربه به سر

محل انتشار:

اولین همایش ملی تربیت بدنی و علوم ورزشی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمانه ایمانی پور - کارشناس ارشد رفتار حرکتی، دانشگاه شهید چمران اهواز

پروانه شفیعی نیا - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

سیداسماعیل هاشمی شیخ شبانی - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

احمد قطبی ورزش - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

پیش زمینه: سیستم کنترل وضعیت، سیستم پیچیده حرکتی می باشد که بر اساس تعامل بین فرایندهایی پویا و مختلف شکل گرفته است و هماهنگی حرکتی (1) و حفظ تعادل ایستا (2) در بسیاری از فعالیت های روزانه زندگی و عملکرد اندام بالایی ضروری میباشند. به طور کلی، کنترل وضعیت از اجزای ضروری رویدادهای ورزشی و فعالیتها در نظر گرفته میشود (3) و بسیاری از تکنیک های آزمایشگاهی با استفاده از دامنه وسیعی از علائم و نشانه های عصب شناختی به تشخیص اختلالات عملکردی میپردازند. از آنجا که این تکنیکها و آزمونها به طور متداول در بررسی عملکرد عصب شناختی- حرکتی استفاده میشوند، پتانسیل لازم در غربالگری موارد متناسب در ارزیابی آسیب ورزشی ضربه به سر را نیز، دارند (4). اهداف: تحقیق حاضر از جمله تحقیقات توصیفی- پیمایشی و با استفاده از اندازه گیری های تکرار شده می باشد که به منظور ارزیابی پایایی آزمون های کلینیکی برای شناسایی آسیب ورزشی ضربه به سر، انجام گردید. همچنین، اثر سن، قد، وزن و شاخص توده بدن در اجرای آزمونهای تعادل کلینیکی نیز بررسی گردید. شرکت کنندگان: جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه دانشجویان رشته تربیت بدنی و کارکنان دانشگاه شهید چمران در سال تحصیلی 89-90 می باشد. و در این تحقیق، 133 آزمودنی در دامنه سنی 18-59 سال که در هفته حداقل سه جلسه فعالیت ورزشی داشتند، شرکت کردند. جهت تجزیه و تحلیل آماری در این تحقیق، از آمارهای توصیفی نظیر میانگین و انحراف معیار، و از آزمون های ضرایب همبستگی درون موردی و بین موردی به عنوان آمار استنباطی برای بررسی تکرار آزمون ها در همان جلسه و جلسه هفته بعد و بررسی ارتباط شاخص ها با اجرای آزمون های عملکردی استفاده گردید. آزمون ها: در این مطالعه آزمون های تعادل کلینیکی مورد استفاده شامل، آزمون رساندن انگشت اشاره به بینی، آزمون ایستادن بر روی یک پا، آزمون ایستادن پاشنه- پنجه و آزمون بلند شدن از روی صندلی و راه رفتن میباشند. یافته ها: یافته ها نشان دادند که اولین اجرا در هر سه کوشش آهسته تر انجام پذیرفت. و ارتباط بین برخی فاکتورها و آزمون های تعادلی نیز مشخص گردید. نتایج: نتایج آشکار کرد که آزمون های عملکرد تعادلی رساندن انگشت اشاره به بینی و آزمون بلند شدن از روی صندلی و راه رفتن و به خصوص آزمون دوم، پایا ترین آزمون در تشخیص آسیب ورزشی ضربه به سر می باشند. در آزمون رساندن انگشت اشاره به بینی اثر مشخص سن، وزن، قد و شاخص توده بدن در اجرای این مهارت دیده شد. همچنین در این آزمون، تفاوت معنی دار (001/0 = p) بین اجرای اولین کوشش در مقایسه با کوشش دوم و سوم وجود دارد. در آزمون حفظ تعادل پاشنه- پنجه، کوشش اول آهسته تر از کوشش دوم و سوم اجرا شد (به ترتیب $p=0/031$ $045/0$ = p) ، و تاثیر هیچ یک از فاکتورها در این آزمون مشخص نشد. در مورد آزمون بلند شدن از روی صندلی و راه رفتن نیز تفاوت در اجرای کوشش اول و دیگر کوشش ها گزارش شد. همچنین نتایج، سطوح معنی دار سن، وزن و شاخص توده بدن با زمان اجرای آزمون را نشان دادند.

کلمات کلیدی:

کنترل وضعیت پایانی، آزمون های عملکرد حرکتی، آسیب ورزشی ضربه به سر

